

نشریه قائم (عج)

در وادی عشق

شهریور ۱۳۹۴

ذی الحجه ۱۴۳۶

مدیر کاروان: حسن خانبان

نشریه اختصاصی کاروان حج قائم (عج) - ۳۷۰۰۲ قزوین

در این نشریه می خوانید:

سر آغاز	اسماعیل را قربانی کن
در تهذیب نفس	چند نکته درباره طواف
برتری به تقوا است	اماکن زیارتی مکه
و اینجا عرفات است	بخشهای مختلف مسجدالنبی
شب زنده داری در مشعر	نکات و توصیه های ایمنی
تمنای وصال در منا	اماکن زیارتی مدینه
اینجا جبهه جنگ است!	و مسابقه

فرو بریز!

از خاک می روم که از آینه ها شوم
ها! می روم از این من خاکی رها شوم
من زاده ای زمینم و تا عرش می روم
ها! می روم مسافر ام القری شوم
این چند روز فرصت است تا که من
از چند سال بندگی تن، جدا شوم
با جامه ای سپیدتر از بخت آفتاب
از تیرگی، از این همه ظلمت رها شوم
در جستجوی زمزم جوشان عاشقی
از مروه تا صفا بروم، با صفا شوم
حرف تمام من همین است، اینکه من
در خود فرو بریزم و از نو بنا شوم

خواهر و برادر زائر! فراموش نکرده ای که چند ماه پیش از این میهمانی، در ضیافت الهی رمضان بوده ای! ضیافتی همراه با ضیافت قرآن کریم. حال که عازم ضیافت حج ابراهیمی هستی، چه باور و احساسی داری؟ بی گمان، تأثیرات ضیافت قرآن و رمضان، در اخلاق و رفتار پیداست و از ضیافت رمضان و قرآن، دست پر عزم به ضیافت حج ابراهیمی آمده ای.

اینک نیک بیندیش که در آن مهمانی ها چه هدیه هایی از پروردگار رحمان گرفته ای؟! و باز بیندیش که آیا خویشتن را برای حضور در مهمانی بزرگ حج آماده کرده ای؟! پس تا نفس اماره و شیطان رانده شده از درگاه حق، وسوسه نکرده اند، به درون خود بنگریم و راه هدایت الهی را بپیماییم که، تا حضور در ضیافت حج و گرفتن هدیه آمرزش گناهان از خداوند چند قدم بیشتر فاصله نداریم.

در نگاه مولای متقیان (ع)، حج نوعی مهمانی است و حج گزار مهمان پروردگار مهربانی است که پذیرایی او از میهمان آمرزش گناهان اوست. بنابراین، زیارت خانه خدا عبارت است از: دیدار صاحب آن، دیداری به چشم دل؛ و زائر خانه خدا یعنی مهمان عزیز که هدیه ای به نام مغفرت در انتظار اوست.

سر آغاز

همسفر عزیز، زائر خانه خدا سلام!
جانانه عزم زیارت خانه ای را کرده ای که خانه جان است؛ زیارت خانه ای که برای مردم و هدایت آنها به سوی یکتاگرایی در پرستش و عشق ورزی به معبود ساخته شده است:
«نخستین خانه ای که برای مردم (و نیایش خداوند) قرار داده شد، همان است که در سرزمین مکه است» (آل عمران-۹۶)

و تو که از عزم زیبایت پیداست که عاشقی راستینی، شاید تاکنون به مفهوم زیارت اندیشیده باشی! شاید این روزها و شبها از خود پرسیده ای که فلسفه زیارت چیست؟ و زائر خانه خدا کیست؟ بی گمان این پرسش ها، و به دنبال آن پاسخ هایی که آماده کرده ای، بسترساز زیارت آگاهانه و عبادت خالصانه خواهد شد.

و جان برادر! چه سعادت نصیب و روزی تو خواهد شد! اینک عازم مهمانی خداوند شده ای! و تو می دانی هر مهمانی آدابی دارد. مگر نه این است که ما به ضیافتی بزرگ فراخوانده شده ایم؟ همان ضیافتی که حج ابراهیمی نام دارد؟ روح این ضیافت بزرگ الهی این است که رهرو هدایت های قرآنی باشی، که زیارت خانه خدا گامی است به سوی حق.

چه کنیم تا گم نشویم

توصیه ها

- کارت شناسایی گردن آویز خود را در تمام مدت سفر همیشه همراه داشته باشید.
- مسیرهای رفت و آمد را شناسایی کرده و برای خود و علامت گذاری کنید.
- از جمع فاصله نگیرید؛ بخصوص در اماکن پر ازدحام مثل فرودگاه، میقات، مشاعر و ایستگاه های اتوبوس.
- محل ایستگاه ها و شماره خطوط اتوبوس رانی در مکه مکرمه را به خاطر بسپارید.
- از ترددهای غیر ضروری در محیط های نا آشنا بخصوص در چادرهای عرفات و منا، خودداری کنید.
- شماره های ضروری مثل شماره تلفن مدیر و معاون کاروان را یادداشت کنید.
- در محل هایی که بعنوان قرار تجمع و ملاقات افراد کاروان تعیین می گردد، به موقع حاضر شوید.
- شماره مکتب محل استقرار در عرفات و منا را بدانید و به خاطر بسپارید.

چشم انداز مکه

- ۱- مکه مکرمه، در ۸۰ کیلومتری شرق دریای سرخ و در ارتفاع تقریبی ۳۳۰ متر از سطح دریا میان دو رشته کوه فلق و قُعیقعان واقع شده است.
- ۲- آب و هوای مکه خشک و سوزان و گرمان آن آزاردهنده است، بویژه در تابستان.
- ۳- در تمامی روی زمین، تنها سرزمین مکه است که هر کس بخواهد وارد آن شود، حتی در غیر موسم حج، باید حرمت آن را نگه دارد و خارج از شهر قبل از ورود، (در میقات) لباس ویژه احرام بپوشد. و ورود غیر مسلمان به حریم آن ممنوع است.
- ۴- مکه بهترین مکان ها نزد خداوند است و در قران بیش از بیست آیه به عظمت آن اشاره شده است.
- ۵- در مکه مکرمه ۸ در از درهای بهشت گشوده می شود: نزدیک در کعبه، نزدیک رکن یمانی، نزدیک حجر الاسود، نزدیک ناودان، پشت مقام ابراهیم، نزدیک چاه زمزم، در صفا، در مروه
- ۶- در ۱۵ جای مکه، دعا مستجاب میگردد: زیر ناودان، لحظه دیدار کعبه، نزدیکی حجر الاسود، ملتزم، اندرون بیت الحرام، صفا، مروه، منا، نزدیک جمرات سه گانه، مشعر، عرفات

در تهذیب نفس، درنگ روا نیست!

اینک وقت آن است که از خودخواهی ها، خودبینی ها، خودپسندی ها و خودنمایی ها بیرون بیاییم! زیارت خانه خدا تزکیه جان می طلبد و پالایش روان. حج ابراهیمی بدون جهاد و هجرت نفسانی ممکن نیست. چگونه به زیارت خانه خدا برویم در حالی که دانسته و نادانسته در اسارت خواهش های قفسانی افتاده ایم؟ زیارت دوگونه است: زیارت صوری و زیارت معنوی. اگر عاشق معبود یگانه باشیم که طالب زیارت صوری نیستیم؛ زیارت معنوی کعبه هم نصیب زائرانی می شود که از پیش، خویشتن را آماده دیدار و مهمانی پروردگار ساخته اند.

و قسم به جان آدمی و آن که آن را (آفریده و) منظم ساخته، سپس فجور و تقوا (شر و خیرش) را به او الهام کرده است، که هرکس نفس خود را پاک و تزکیه کرده، رستگار شده، و آن کس که نفس خویش را با معصیت و گناه آلوده ساخته، نومید و محروم گشته است. (شمس: ۷- ۱۰)

برتری به تقوا است

در کاروان حاجیان افراد گوناگونی می بینی که همه یک آهنگ و مقصد دارند. ممکن است از هر دسته ای، شهری و روستایی، تحصیل کرده و بی سواد، متوسط و غنی، زن و مرد و پیر و جوان در کاروان دیده شوند. این تفاوت های ظاهری نباید سبب شود که زائری دچار خود بزرگ بینی شده و به فردی از حاجیان زیارت نور، به دیده حقارت بنگرد. معیار برتری کسی بر دیگری، یا دسته ای بر دسته ای دیگر، همانا تقوای الهی است؛ پس جای تفاخر جاهلی و خوار شمردن بندگان حق نیست.

ای مردم! ما شما را از یک مرد و زن آفریدیم و شما را تیره ها و قبیله ها قرار دادیم تا یکدیگر را بشناسید (این ها ملاک امتیاز نیست) گرامی ترین شما نزد خدا باتقواترین شماست، خداوند دانا و آگاه است. (حجرات - ۱۳)

در دیار پیامبران ابراهیمی، حاجیانی از نژادها، رنگ ها و زبان های گوناگون، خواهی دید که همه نشانه های قدرت خداوند هستند و نباید، سبب امتیاز گروهی بر گروهی دیگر، به شمار آید. آنچه در این سفر و مسیر بندگی به کار می آید نگه داشتن خویشتن، در برابر نافرمانی خدا و پیامبر (ص) است. تقوای دینی یعنی همین نگهداری نفس.

در سایه تقوا و ایستادگی در برابر خواسته های نفس، آدمی از صفات شیطانی، همچون: خودپسندی و خود بزرگ بینی و سرکشی دوری می کند. درحقیقت، اهل تقوا بندگان فروتن، نرم خو، مهرورز، خیرخواه و مددکار دیگران می باشند.

آنان همواره اگر کسی را پند و اندرز می دهند، خود نیز، به آسانی پند و اندرز دیگران را می پذیرند. اگر از زشتی کار کسی رنج می برند، خویشتن را نیز به خاطر انجام کار زشت، سرزنش می کنند.

سلام مکه!

سلام شهر خدا، شهر آدم و هابیل
سلام شهر ابابیل، شهر عام الفیل

سلام خلوت معصوم هاجر و زمزم
شکوه خاطره انگیز تیغ و اسماعیل

سلام مسجد تنعیم، مسجد سلمان
مناره به باران رسیده ترتیل

سلام شهر غریب هزار اقیانوس
زمین عاشق آیات محکم تنزل

سلام لحظه احرام، لحظه بیک
دقیقه های قشنگ حرا و جبرائیل

سلام شهر بناهای مرمر و سنگی
سلام شهر زیبای سفید و یکرنگی

و اینجا «عرفات» است!

زائر در بیابان عرفات ایستاده و روی به خداوند آورده است، تا گناهان او را ببامرزدا! اکنون هنگام اعتراف کردن است! پله اول بندگی، اعتراف به لغزش‌ها و کوتاهی‌ها در مقام عبودیت است، تا اعتراف نکنیم، نمی‌توان راهی به رستگاری گشود! در اعتراف است که خود را می‌بینیم؛ همان خودی که حتی از چشم خودمان پنهان مانده! و چه شگفت! که همه را در اعتراف می‌نگری! گویی، همگان در عرفات آمده‌اند تا خودشان را تماشا کنند! تا خودشان را که فراموش کرده‌اند، به یاد آورند! تا خودشان را، از ورای نقاب‌هایی بنگرند که پشت آن، پنهان

دل‌های گناه‌آلود،
دل‌های تاریک و
فسرده‌ای هستند که
فقط با یاد خداوند
نشاط می‌گیرند. حال
که قرار است واپسین
ساعت‌های روز نهم ذی
الحجه را، در صحرای
عرفات سپری کنیم،
باید سراغ دل رفته و او
را در محضر پروردگار
حاضر کنیم! شاید، در
پرتو نور الهی که بر
عرفات افکنده شده

بتوان دل ظلمانی را به دل نورانی تبدیل کرد. اگر، در عرفات با آفریدگار خلوت نکنیم و بر خطاهای ریز و درشت خویش گریان نباشیم، کی و کجا، مجال اعتراف و استغفار خواهیم یافت؟

عرفات، مکان شناختن است؛ شناختن خدایی که هستی و آدمی را آفریده است و این شناختن، با شناخت نعمت‌های او همراه خواهد بود؛ نعمت‌های ظاهر و پنهانی که، هر آدمی از آن برخوردار شده است. نعمت هدایت را باید برترین این نعمت‌ها دانست که در پرتو آن، راه زندگی انسانی را جسته‌ایم و اکنون به عرفات گام نهاده‌ایم! پس، وقت آن است که لحظه‌های عرفات را، به لحظه‌های بیداری و خودآگاهی‌مان تبدیل سازیم.

حج حسینی...

وقوف در عرفات پایان حشش بود در حرم. باقی اعمالش را باید در مکانی دیگر، در حرمی دیگر به انجام برساند. ... سخن از رمی شیطان است و قربانی، سخن از سعی است و حلق است ... چگونه بر شیطان سنگی، سنگ بزند، درحالی‌که شیطانهای انسان نما، کاروان بشریت را به چاه عدم و نیستی می‌کشاند. باید کوچ کند، به جای منا به سرزمین بلا، کربلا. تا حج خویش را با سنگ بر شیطان زنده جمل، نفاق و تزویر ادامه دهد. به کربلا می‌رود تا آنچه در توان دارد، خویشتن خویش را، قربانی کند تا انسانیت و دیانت زنده بماند. خوشا به حال آنان که حج شان را با ولایت حسین، و در کربلا به اتمام رسانند؛ بدابه حال آنان که ندای حق را در گلوی امام زمان خویش نشنیدند، سیمای شیطان را ندیدند و طواف را به دور خانه ای خالی تمام کردند.

ندای امام زمانه ات را می‌شنوی؟ تو را میخواند؟ قافله حسین زمان در حال حرکت است. بشتاب

شده‌اند!

امام صادق (ع) در ارتباط با عرفات، دو وظیفه را پیش روی انسان می‌گذارد:

«در عرفات به خطاها و گناهان خود اعتراف کن و با خداوند بر وحدانیت و یگانگی او تجدید پیمان کن.»

با اعتراف از+ روی پشیمانی و گریستن است که خداوند نگاهی بنده‌نوازان، به آدمی خواهد داشت. آنان بر اثر اصرار در بزه‌کاری‌ها و غفلت از هدایت و نعمت الهی، هیچ‌گاه، مجالی برای دیدن خود، فراهم نیاورده‌اند. پیامبر اسلام (ص)، چنین کسی را می‌ستاید:

«خوشا چهره‌ای که خداوند به آن می‌نگرد، در حالی‌که از ترس خدا برگناهی که کرده و جراو کسی از آن گناه آگاه نیست می‌گیرد.»

شب زنده داری در مشعرالحرام

و آمده ایم که شبی در ریگزاری به تماشای هستی بپردازیم! اندک اندک، پرتو مهتاب، آشکار شده است. در آینه مشعرالحرام که مدخلی برای حرم است، خود را بنگریم! پسندها و ناپسندهای باطن و ظاهر را! وقت چندانی نمانده است! شاید، امشب از آن شب‌های نورانی باشد که خداوند ابواب رحمت و مغفرت خویش را به روی بندگان نیایش‌گر، می‌گشاید.

در «وادی مشعر و شعور» چه خواهیم کرد؟ با خویشتن چه خواهیم گفت؟ شاید گفت‌وگوهای تنهایی، روزه‌هایی برای آشنایی باشد؛ آشنایی با حضرت دوست! بیدار مانده‌ایم تا در بیداری، نفس و شیطان را ببینیم که چه‌سان در سینه‌ها،

وسوسه‌ها می‌کنند! اکنون در شب، و خلوت مشعرالحرام نگاهی به خود بیندازیم! خوشا آنان که نیت درست دارند! خوشا آنان که در هر کار کوچک و بزرگی، به پروردگارشان اعتماد و اتکا دارند! خوشا آنان که شب و روز در یاد و ستایش خداوند، همچون ماهیان در دریا شناورند! خوشا آنان که به بزرگی دست یافته و برای دیگران آن خواهند که برای خویش می‌خواهند! خوشا آنان که در رخدادهای سخت و شکننده، جامه شکیبایی می‌پوشند!

در این سنگستان! در این دل شب! بیدار مانده‌ایم تا چه کسی را دیدار کنیم؟ گویی صحرای محشر است و مردگان از گورهایشان درآمده‌اند! برخی، فرا فکنی

دارند و خود را بی‌گناه می‌خوانند! برخی، خویشتن را ملامت‌گرند! برخی، حسرت می‌خورند! و برخی، دست خویش، به دندان می‌گزند و آرزو می‌کنند که کاش خاکی بودند، نه آدمی!

بیراهه‌های گمراهی و سرگردانی را وانهادیم، تا منزل به منزل نگاه‌مان، به کعبه مقصود باشد! وقوف در مشعرالحرام ما را چنین آماده ساخته است. شبی را پشت سر گذاشته‌ایم که یک‌سر آمیخته به نور بود و آراسته به توبه و دعا و تضرع و تواضع! نیک در باورت گنجانده شده است که درهای آسمان به روی شب زنده‌داران مشعر، گشوده است و حواله‌های مغفرت و رحمت، در حال نزول بر جان‌های خداگرا!

در تمنای وصال - همراه آفتاب در منا

سرزمین منا، که پس از گذشتن از وادی محسّر آغاز می‌شود، فاصله ای به طول حدود ۳/۵ کیلومتر و عرض تقریبی پانصد متر، میان دو کوه ممتد قرار دارد و انتهای آن به مکه ختم می‌شود. حدود منا نیز با تابلوهایی مشخص شده و در مسیر مکه، جمره عقبه، حد منا به حساب می‌آید

و همراه آفتاب، روانه منا شده‌ایم! شبی را در سکوت، تفکر و مناجات با پروردگار به پایان آوردیم که بستر ورود به حرم حق را بگشاییم! بی‌گمان درک کرده‌ایم که می‌باید در مشعرالحرام باطن و قلب خویشتن را، از حقیقت تقوای الهی آگاه کرد! با قلب پاکیزه و حاضر، در محضر خداوند رو به منا نهاده‌ایم! تیز مراقب بوده‌ایم که از مشعر تا منا، دل را به صراط مستقیم سپاریم که همان، عبودیت خالصانه است. آری، سرزمین منا در «عید قربان»، برای پروانگان توحید، آغوش گشوده است! اکنون منا آکنده از ندهای آسمانی است؛ ندهای بشارت

حیات پاک جاودانی. منا میزبان رهروانی است که همراه آفتاب یقین از مشعرالحرام بازگشته‌اند! هم آنان که در شب زنده‌داری خود، از منازل حق الیقین و علم الیقین، گذشته‌اند و اکنون در آستانه عین الیقین ایستاده‌اند تا جمال مطلق را دیدار کنند! باید ابراهیم شد! چونان ابراهیم در قربان‌گاه نیت کرد! حالا وقت آن است که حنجره خواهش و طمع شیطانی را زیر چاقوی تیز ایمان و خرد بپریم و آن‌گاه بر شیطان گمراه‌گر که هر آن به بنده ظاهر می‌شود، سنگ اندازیم! در قربان‌گاه، باید آهنگ حرکت به سمت تقوا و پارسایی کرد! در منا تصمیم بگیریم و با خدای خویش عهد، استوارگردانیم که از پارسایان باشیم.

و حال! حضرت علی پارسایان را اینگونه توصیف می‌کند:

«در کار دین نیرومند و پایدار، نرم‌خو و هوشیار است؛ در ایمان استوار و در طلب دانش حریص است؛ و با داشتن علم بردبار است؛ در توانگری میانه‌رو است و در عبادت فروتن؛ در تنگدستی نکو حال و در سختی شکیبا است و شادمان است به رفتن راه راست؛ و از طمع - که خوارکننده انسان‌هاست، دوری می‌کند.»

توصیه های تردد

در ایام تشریق، بیشتر مراقب سلامتی خود باشید

- ۱- از رفت و آمد بی مورد، به ویژه در ساعت های گرم روز خودداری کنید.
- ۲- به صورت دست جمعی حرکت کنید و از تک روی پرهیزید.
- ۳- از همراه بردن کیف های سنگین و حجیم خودداری کنید.
- ۴- در صورت خراب شدن اتوبوس، از آن پیاده نشوید و کنجاوی بیجا نکنید.
- ۵- در صورت گم شدن، به یکی از کاروانهای ایرانی یا ستاد گمشدگان مراجعه کنید.
- ۶- هنگام خروج از چادر، مقداری آب با خود حمل کنید تا هنگام تشنگی استفاده کنید.
- ۷- هنگام خروج از چادرستان، نشانه هایی را مشخص کنید تا هنگام بازگشت دچار اشتباه نشوید و راه را گم نکنید.
- ۸- از پا برهنه شدن و حرکت در خاک و خاشاک و تیغ بیابان خودداری نمایید تا به بیماریهای خطرناک مانند ایدز مبتلا نشوید.

مسابقه

۱- آیا بین عمره تمتع و حج تمتع، ماشین کردن سر جایز است؟

(الف اشکالی ندارد ب) اشکال دارد

(ج) ماشین کردن جایز است ولی نباید بتراشد

(د) هیچکدام

۲- اولین مسجدی که از شروع سفر،

در آنجا نماز خواندیم، کجا بود؟

(الف) مسجدالحرام ب) مسجد شجره

(ج) مسجد جحفه د) مسجد فرودگاه

۳- اعمال روز عید قربان به ترتیب کدام است؟

(الف) رمی جمره آخر، قربانی، تقصیر یا حلق

(ب) قربانی، رمی جمره عقبه، تقصیر یا حلق

(ج) رمی جمره بزرگ، تقصیر یا حلق، قربانی

(د) سعی، قربانی، حلق یا تقصیر

۴- راه های حفظ بهداشت فردی کدام است؟

(الف) شستشوی دستها با آب و صابون،

پس از هر بار توالی ب) عدم

استفاده از غذای مانده در یخچال

(ج) عدم نگهداری ادرار و مدفوع به

مدت طولانی د) همه موارد

۵- کدامیک از واجبات رمی جمرات

کدام نیست؟

(الف) انداختن ۷ سنگ به جمرات

(ب) نیت با قصد قربت

(ج) طهارت و با وضو بودن

(د) سنگ ها را باید یکی یکی انداخت.

ابراهیم فرمان می راند: «در نخستین حمله،

آخری را بزن!»

- زدی!

- آری!

- چند ضربه؟

- هفت ضربه،

- حتماً خورد؟

- حتماً.

نبرد پایان یافته است، آخری که افتاد، اولی

و دومی دیگر قادر نیستند بر روی پای خود

بایستند، این آخری است که اولی و دومی را

بر پا می دارد.

از جبهه آخری باز می گردی؟ جز قربانی،

کاری نداری، اعلام فتح کن!

آخرین پایگاه که سقوط کرد، تو پیروزی.

چیره ای، فاتح ابلیسی. چه می گویم؟، تو

ابراهیمی!

اکنون، تا آنجا رسیده ای که می توانی، در

راه «او» اسماعیل را قربانی کنی!

* کتاب حج: دکتر شریعتی

جبهه جنگ است!

سه پایگاه پشت سر هم، هر یک به فاصله چند صد متری، در طول یک مسیر، پایگاه های جنگ با دشمن، جنگ با شیطان! هر کدام یک «ستون یادبود»، یک «مجسمه»، یک بنای سمبلیک، یک «بت».

هر سال، رویشان را سفید می کنند!! الله اکبر! چه پر معنی!

سپاه مهاجم در حرکت است. به تنگه می رسد، «جمرات» در دست و آماده!

به «بت اول» می رسی، (جرمه اولی):

مزن، بگذر!

به «بت دوم» می رسی، (جرمه وسطی):

مزن، بگذر!

به «بت سوم» می رسی، (جرمه عقبی):

مگذر، بزن!

چرا؟ مگر نصیحتگران عاقل و باتجربه، معلمها، آدمهای منطقی که آدم را راهنمایی می کنند، نمی گویند: «آهسته، یواش، به تدریج، به ترتیب، منظم...»؟ اما اینجا

چرا منا؟

گفته اند کلمه منا بر گرفته از این سخن امام رضا (ع) است که فرمود: «منا را از آن جهت منا خوانند که جبرئیل به ابراهیم گفت: تَمَنَّ عَلَى رَبِّكَ مَا شِئْتَ؛ (وسائل الشیعه، ج ۱۶، ص ۳۵۵) هرچه از خداوند می خواهی، آرزو کن. ابراهیم از خداوند خواست به جای ذبح فرزندش، قوچی را بفرستد تا به عنوان فدیة اسماعیل، آن را ذبح کند و خداوند آرزوی او را برآورده کرد.»

(عیون اخبار الرضا، ج ۲، ص ۹۱؛

علل الشرائع، ص ۴۳۵)

اسماعیل ات را قربانی کن!

و اکنون در منا هستی، تو ابراهیمی، و اسماعیل ات را به قربانگاه آورده ای؛ اسماعیل تو کیست؟ چیست؟ مقام؟ آبرویت؟ موقعیت، شغل؟ پولت؟ خانه ات؟ باغت؟ اتومبیل؟ معشوق؟ خانواده ات؟ علمت؟ درجه ات؟ هنرت؟ روحانیت؟ لباس؟ نامت؟ نشانت؟ جانت؟ جوانیت؟ زیبایی ات...؟ من چه می دانم؟ این را تو خود می دانی، تو خود آن را، او را - هر چه هست و هر که هست - باید به منا آوری و برای قربانی، انتخاب کنی. من فقط می توانم "نشانی ها" یش را به تو بدهم؛ آنچه تو را، در راه ایمان، ضعیف می کتد؛ آنچه تو را در "رفتن"، به "ماندن" می خواند؛ آنچه تو را، در راه "مسئولیت" به تردید می افکند؛

به این نکته ها توجه کنید:

- در طول سفر همیشه حجاب خود را رعایت کنید.
- مسواره، حقوق همسفران، هم گروهی، هم اتاقی و دیگر زائران را رعایت کنید.
- در زمان اوج گرما بین ساعات ۱۱ تا ۴ بعد از ظهر، از تردد در خیابانها و آفتاب خودداری کنید تا گرمزده نشوید.
- از بازارگردیهای غیرضروری پرهیز کنید.
- نظافت اتوبوس ها را همواره رعایت کنید.
- دستان خود را مرتب بویژه قبل و بعد از صرف غذا بشویید.

نکات ایمنی در سفر:

- اگر برای بیتوته به حرم می روید، حتماً به مدیر، یا هم اتاقی و یا سرگروه خود اطلاع دهید.
- از تجمع در صحن های حرم، یا بقیع و ... به صورت دسته جمعی پرهیز کنید.
- بانوان محترم، طوری برنامه ریزی کنند که هنگام اقامه نماز های جماعت مجبور به تردد بین نمازگزاران مرد نشوند.
- با توجه به سرقت های زیاد در حرم ها، در همه جا، بویژه هنگام تردد در خیابان ها، فروشگاه ها و مساجد مختلف هنگام زیارت دوره، از کیف و وسایل خود محافظت نمایید.
- همیشه و همواره کارت شناسایی گردن آویز خود را همراه داشته باشید.
- (بویژه بانوان عزیز) از هرگونه ارتباط، خوش و بش، لبخند زدن، دادن تنقلات و یا هدایا به افراد غریبه، بویژه فروشندگان، کارگران بومی، رانندگان و ... به شدت پرهیز کنید.
- دقت کنید: در هنگام سوار شدن به تاکسی، ابتدا آقایان سوار شوند و بعد بانوان. در هنگام پیاده شدن از تاکسی ها هم، ابتدا بانوان پیاده شوند و سپس آقایان.
- به تماسها تلفنی و پیامک های ناشناس به هیچ وجه پاسخ ندهید.
- موارد و اتفاقات مشکوک را با مدیر کاروان در میان بگذارید.

اینجا خانه تو است...

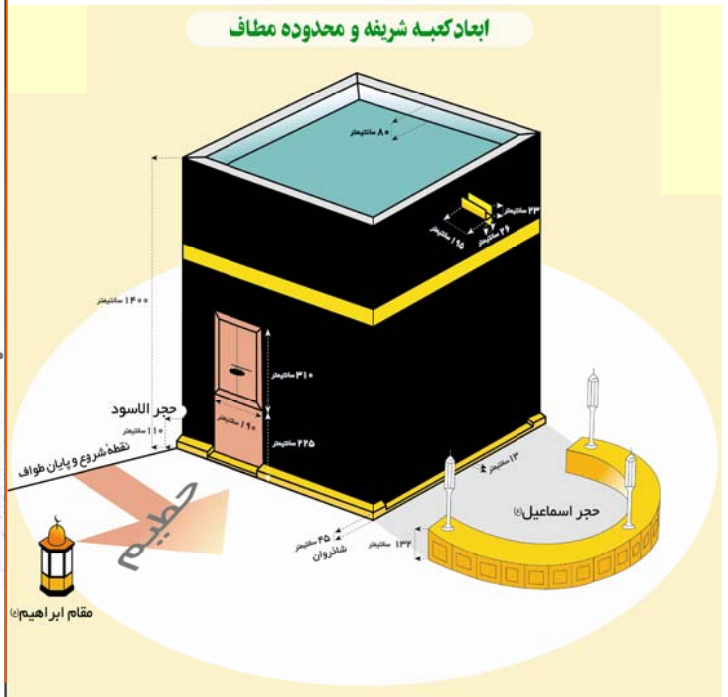
هنگام ورود به مسجد الحرام، کفش خود را بیرون آور، با آرامش و وقار و خشوع وارد شو، در کنار درب مسجد کمی توقف کن و بر پیامبر اکرم (ص) و اهلبیت او که بنیانگذاران شخصیت مکتبی تو هستند و بر ابراهیم (ع) که بنیانگذار آن شهر و مسجد و کعبه بوده است، صلوات و سلام نثار کن و اظهار ادب نما.

سپس دست ها را بلند کن و از خداوند بخواه که گناهان تو را ببخشد و توبه تو را بپذیرد. حیف است، خانه ای که ابراهیم (ع) و اسماعیل (ع) به فرمان خدا برای امثال ما پاک کرده اند، اکنون من و تو با آلودگی به گناهان وارد آن شویم. به خانه پاک باید پاکان وارد شوند.

هنگام ورود، خدا را شکر کن که توفیق زیارت کعبه را به تو داد و بر در مسجدالحرام بایست و بگو: «خدایا! من بنده تو هستم و اینجا شهر توست و این خانه خانه تو و من مهمان تو هستم، برای برخورداری از لطف تو آمده ام، خدایا! تو بهترین میزبان ها و زیارت شونده گانی، خداوند! نخستین چیزی که از تو می خواهم این است که از آتش دوزخ رهایم کنی»

توصیه

شهادت امام محمدتقی (ع) تسلیت باد

چند نکته لطیف از طواف*

آهسته قدم بردار ...

۱- در طواف. طوری حرکت می کنیم که کعبه در سمت چپ باشد. فلسفه آن را نمی دانم، اما شاید این نوع حرکت رمز آن است که قلب انسان در سمت چپ است و انسان طرف قلب خود را سوی کعبه قرار می دهد.

۲- در طواف می بینیم که قبر حضرت اسماعیل (ع) و هاجر (ع) پای کعبه است، شاید این خود درسی باشد که بانی هرکاری باید پای کار خود مقاومت کند و حتی در پای کارش، تمام عمر را بدهد و همانجا بمیرد و راستی اگر قبر مطهر رسول خدا (ص) که بانی و مؤسس مسجدالنبی است در کنار مسجد نبود، این همه رونق نداشت

۳- طواف را از گوشه ای شروع می کنیم که چاه زمزم است (مقابل حجرالاسود) و درست در همان گوشه به پایان می رسانیم. آیا نکته ای در رویارویی چاه زمزم با حجرالاسود وجود دارد؟ نمی دانم، شاید رمز این باشد که در هر حرکتی نیاز به قدرت، توان و استمداد از منابع حیاتی و روحبخش است، انسان باید آبی بنوشد تا بتواند طواف کند و یا در پایان طواف، صاحب خانه با آب زمزم که دوی هر دردی است از مهمانان خود پذیرائی می کند. در مسجدالحرام، تلاش و حرکت و طواف مطرح است و این بدون آب امکان ندارد. آری مادیات دوشادوش معنویات است.

۴- هفت دور می گردیم. غیر از طواف خانه که هفت دور است، تعداد ریگ های رمی شیطان نیز هفت است؛ سعی صفا و مروه هم هفت دور است. در عدد هفت چه سری است ما نمی دانیم. ولی میدانیم که آسمانها، هفتگانه اند، زمین هم هفتگانه است، چه سری نهفته است در هفت؟!؟

* حجت الاسلام محسن قرائتی

مسابقه

۶- آیا محرم می تواند قبل از آنکه خودش حلق یا تقصیر کند، حلق یا تقصیر دیگری را انجام دهد؟

(الف) بله (ب) خیر (ج) تقصیر را می تواند، ولی حلق را نمی تواند (د) حلق را می تواند، ولی تقصیر را نمی تواند.

۷- چه کسانی می توانند در شب عید قربان، پس از اندکی توقف در مشعر، به منا کوچ کنند؟

(الف) زنان و ضعیفان (ب) کودکان و سالمندانی که عذر یا بیماری دارند (ج) مراقبین و همراهان سالمندان و ضعیفان (د) همه موارد

۸- تشخیص عذر برای انجام اعمال مکه پیش از وقوف در عرفات و منا بر عهده کیست؟

(الف) بر عهده خود مکلف است (ب) بر عهده پزشک کاروان است (ج) باید از روحانی بپرسد (د) مورد ب و ج صحیح است

۹- کدام یک از افراد زیر در قبرستان ابوطالب (حجون) مدفون نیست؟ (الف) عبدالمطلب (ب) ابوطالب (ج) حضرت خدیجه (د) ابراهیم

فرزند پیامبر

۱۰- چه مواردی را باید هنگام مناسک حج تمتع همراه داشته باشیم؟ (الف) داروهای مصرفی (ب) صابون بدون بو (ج) ماسک به تعداد کافی (د) همه موارد

۱۱- چگونه می توان از گرمزدگی جلوگیری کرد؟

(الف) استفاده از مایعات زیاد (ب) استفاده از لباس روشن (ج) عدم فعالیت جسمی در مکانهای گرم و مرطوب (د) همه موارد

۱۲- نماز طواف مستحبی در کجا خوانده می شود؟

(الف) پشت مقام ابراهیم (ب) در حجر اسماعیل (ج) روی در کعبه (د) در هر کجای مسجد الحرام می توان خواند.

۱۳- ارکان کعبه به ترتیب عبارتند از:

(الف) رکن اسود، رکن یمانی، رکن عراقی، رکن شامی (ب) رکن اسود، رکن شامی، رکن یمانی، رکن عراقی (ج) رکن اسود، رکن عراقی، رکن یمانی، رکن شامی (د) رکن اسود، رکن عراقی، رکن شامی، رکن یمانی

۱۴- ترتیب شروع ایام تشریق، از نظر اجرایی کدام است؟

(الف) حرم، عرفات، منا، مشعر (ب) حرم، مشعر، چادرهای منا، (ج) چادرهای عرفات، مشعر، وادی محسر، چادرهای منا (د) چادرهای عرفات، چادرهای مشعر، منا

۱۵- طهارت در احرام:

(الف) واجب است (ب) واجب نیست (ج) بر مردان واجب است (د) هیچکدام

۱۶- حجر اسماعیل محل دفن چه کسانی است؟

(الف) ابراهیم (ع) (ب) اسماعیل (ع)

(ج) اسماعیل و هاجر (د) اسماعیل و اسحاق

۱۷- نام دیگر مزدلفه چیست؟

(الف) منا (ب) عرفات (ج) مشعرالحرام (د) وادی محسر

استفاده صحیح از توالت فرنگی

جبل ثور و غار ثور: این کوه در شرق مکه واقع است و در سال ۱۳ بعثت زمانی که سران قریش نقشه قتل پیامبر را کشیدند، خداوند حضرت را آگاه ساخت و در شب موعود (لیلۃ المبيت) حضرت علی (ع) در بستر ایشان خوابیدند و ایشان همراه ابوبکر در این غار مخفی و پس از سه شبانه روز به مدینه هجرت نمودند.

مسجد تنعیم

در راه مکه مدینه ، منطقه ای است به نام نعمان که در میان دو کوه ناعم و نعیم قرار گرفته ، که حدود دو فرسنگ با مکه فاصله دارد تنعیم نام درختی است که در بادیه شناخته شده است مسجدی که در این ناحیه وجود دارد و به نام مسجد تنعیم شناخته می شود، از میقاتهای عمره مفرده است مساحت این مسجد حدود ۱۲۰۰ متر است.

مسجد البیعه: نزدیکی جمره عقبه در همان محلی که مسلمانان مدینه با پیامبر در سال ۱۲ هجری بیعت کردند، به همین دلیل به بیعت عقبه معروف شده است.

مسجد الجن

این مسجد مشهورترین و مسجد کهن مکه است که در پایین کوه حجون به سمت حرم، بعد از پل حجون و در حاشیه قبرستان حجون است. نقل شده که ، نامگذاری آن به مسجد جن به جهت رابطه ای است که با سوره جن (یکی از سوره های قرآن) دارد گویا این آیات در محلی که به نام مسجد جن شهرت دارد، نازل شده است.

آشنایی با برخی از اماکن مکه

شعب ابی طالب: دره ای است که محل زندگی قبیله بنی هاشم بوده است. این شعب در محدوده توسعه صفا و مروه بوده که بخشی از آن کنار کوه خندمه موجود است و مدخل ورودی آن محل تولد پیامبر بوده که الآن مکتبه المکه لمکرمة در محل آن ساخته شده است. پیامبر و یارانش در همین محل زندگی خود، سه سال در محاصره اقتصادی بودند.

قبرستان ابوطالب (حجون): در کنار پل حجون واقع شده. محل دفن عبدالمطلب جد پیامبر، ابوطالب و پدر امیرمومنان علی (ع)، حضرت خدیجه همسر گرامی پیامبر اسلام، قاسم فرزند رسول خدا، و بنا به قولی آمنه بنت وهب مادر پیامبر است.

مکتبه المکه المکرمة: محل ولادت و سکونت پیامبر گرامی اسلام بوده. قبلاً نیز داخل شعب ابی طالب بوده و اکنون کتابخانه مکه مکرمة است.

جبل النور و غار حرا: جبل النور در شرق مکه واقع است و غار حرا در بالای آن قرار دارد . پیامبر گرامی اسلام، چهل شبانه روز در داخل این غار به عبادت مشغول بودند و بعد از این مدت، جبرئیل امین در ۲۷ ماه رجب بر پیامبر نازل و ایشان به فرمان خدا به پیامبری مبعوث گردیدند.

وداع با غیر او

حاجی! هنگام وداع است! هنگام طواف وداع! امید است که نشانه‌های حاجیان را در خود ببینی تا بتوانی به درستی، طواف وداع کنی! حاجیان در طواف وداع، با غیر او، وداع می‌کنند! و از شرک، ریا، تظاهر، ظلم، دروغ و فریب جدا می‌شوند!

امام صادق (ع)، در وقت طواف وداع به حاجیان چنین سفارش فرمود: «**با طواف وداع، با هر چه جز اوست وداع کن**»

حاجی! در واپسین روز آزمون هستی که خداوند، برای ایمان‌آوردگان برگزار کرده است. بنگر که چگونه از این آزمون الهی بیرون می‌آیی؟! و چه بسیاری زائرانی که نمی‌دانند که به آزمون‌گاه حق آمده‌اند.

حاجی! از زیارت خانه‌ای آمده‌ای که اکنون باید مهر قبولی بر سینه‌ات حک شود! رحمت فراگیر خداوند و بهشت فراخ او، چشم به راه قبول شدگان در آزمون بزرگ حج ابراهیمی است! آرام آرام، به سمت کعبه برو! خویشتن را برای طواف وداع مهیا کن! شاید، نشانه‌های حج مقبول، اندک اندک آشکار شود. حاجی! می‌دانی که خداوند جز کوشش تقواییان را نمی‌پذیرد؟ شاید در این زمان، قلب خود را در طریق تقوای الهی می‌نگری و به خواهش‌های سرکش خویش، مهار زده‌ای و نفس را، به فرمان صاحب‌خانه درآورده‌ای که قصد وداع داری؟!!

حاجی! حج ابراهیمی با امامت پیشوای عادل، پیوندی ناگسستنی دارد. آری، حج ناتمام است، اگر حاجی، معرفت امام و ملاقات با او را نداشته باشد. پس در طواف وداع به امام متوجه و متوسل شو تا حج تمام‌گزاری! امام باقر (ع)، فرمان خداوند به حاجیان در ارتباط با ولایت و یاری رساندن به خاندان پیامبر اکرم (ص)، را یادآور می‌شود: «مردم فرمان دارند که ببینند و بر گرد این سنگ‌ها بگردند و پس از آن، نزد ما بیایند و نسبت به ما اظهار ولایت و دوستی کنند و هواداری‌شان را از ما اعلام کنند.»

و چنان به وطن بازگرد که شوق زیارت کعبه را، در دل‌های رمیده از حق، شعله‌ور سازی!

حاجی!

از خود مگوی که چه کرده‌ای! از خدا بگوی که، بر تو منت نهاد و به راه خود، هدایت نمود!

از سیاحت مگوی که چنین و چنان است! از حکمت بگوی که بر سینه زائران، جاری شده است!

از خستگی‌هایت مگوی که می‌دانم! از شیفته‌گی‌هایت بگوی که درس‌آموز است!

از در و دیوارها مگوی که می‌دانیم! از جاذبه‌های روحانی حج ابراهیمی برایمان بگوی که، نمی‌دانیم!

از آنچه خریده‌ای مگوی که به کارمان نمی‌آید! از آنچه یافته‌ای بگوی که خریدارش هستیم.

از هیاهوی حجاج مگوی، از جست‌وجوی راهشان بگوی!

از پذیرایی کاروان، مگوی! از پذیرایی جانان بگوی!

از خیابان‌ها، مگوی! از باغ‌های هدایت بگوی!

از شمایل مسلمانان مگوی! از اندیشه‌های آنان بگوی!

از اختلاف و جدایی مسلمان‌ها مگوی! از اتحاد و همدلی‌شان بگوی!

حاجی! سخن امام صادق (ع)، را به یاد آر که هیاهوکنندگان گرد خانه خداوند را، بسیار داشت، اما حاجیان حرم را اندک! عبدالرحمان پسر کثیر می‌گوید: با امام صادق (ع) به حج رفتیم. آن حضرت، بر فراز کوهی رفت و از آن بالا، به مردم نگریست و چنین فرمود: «چه بسیار است هیاهو و چه اندکند حاجیان!»

حاجی! وقت آن است که تو سخن بگویی!

از آنچه دیده‌ای! از آنچه با چشم خدا دیده‌ای!

از آنچه شنیده‌ای! از آنچه با گوش خدا شنیده‌ای!

از آنچه خواسته‌ای! از آنچه با دل پاک و آزاد خواسته‌ای!

از آنچه کوشیده‌ای! از آنچه با گام‌های روشن کوشیده‌ای!

سخن بگوی! حاجی! بگوی:

این همه رنج سفر و زیارت بر خویشتن هموار ساختن، چرا؟

احرام در میقات پوشیدن، چرا؟

سعی صفا و مروه، چرا؟

نیایش در عرفات کردن، چرا؟

در مشعرالحرام بیدار ماندن، چرا؟

حضور و قربانی در منا چرا؟

رمی جمرات چرا؟

طواف دیگر چرا؟

حاجی! باز هم بگوی!

چنان سخن بگوی، که همه شیفته کعبه و زیارت آن شوند!

چنان نگاه کن که همه، در نگاه تو پروردگارشان را بنگرند!

چنان بکوش که همه، در رفتار تو نشانه‌های ایمان را ببینند!

چنان بخواه که همه، خواسته‌های شیطانی‌شان را، به فراموشی سپارند!

چنان مهر بورز که همه، قهر و کینه را از آشیانه دلشان به دور ریزند!

چنان خیرخواه باش که همه، حق‌گرا و انتقادپذیر شوند!

چنان بیاموز که همه، آتشی عظیم در خرمن نادانی‌شان برافروزند!

چنان راهبر شو که همه، عاشقانه از بیراهه‌ها در آیند!

چنان دیندار باش که همه، روی به خدای خویش آورند!

چنان نیایش کن که همه، رستگاری خود را در دعای تو ببینند!

چنان انتخابگر باش که همه، تو را سرمشق خود بدانند!

هر چه می خواهد دل تنگت بگو...

خوشحال می شویم، انتقاد، پیشنهاد، نظر، و یا دل نوشته ها، خاطره ها و درد دل های تان را برایمان بنویسید....

سلام مدینه!

سلام ای سرزمین وحی و الهام
سلام ای شهر شاهنشاه اسلام

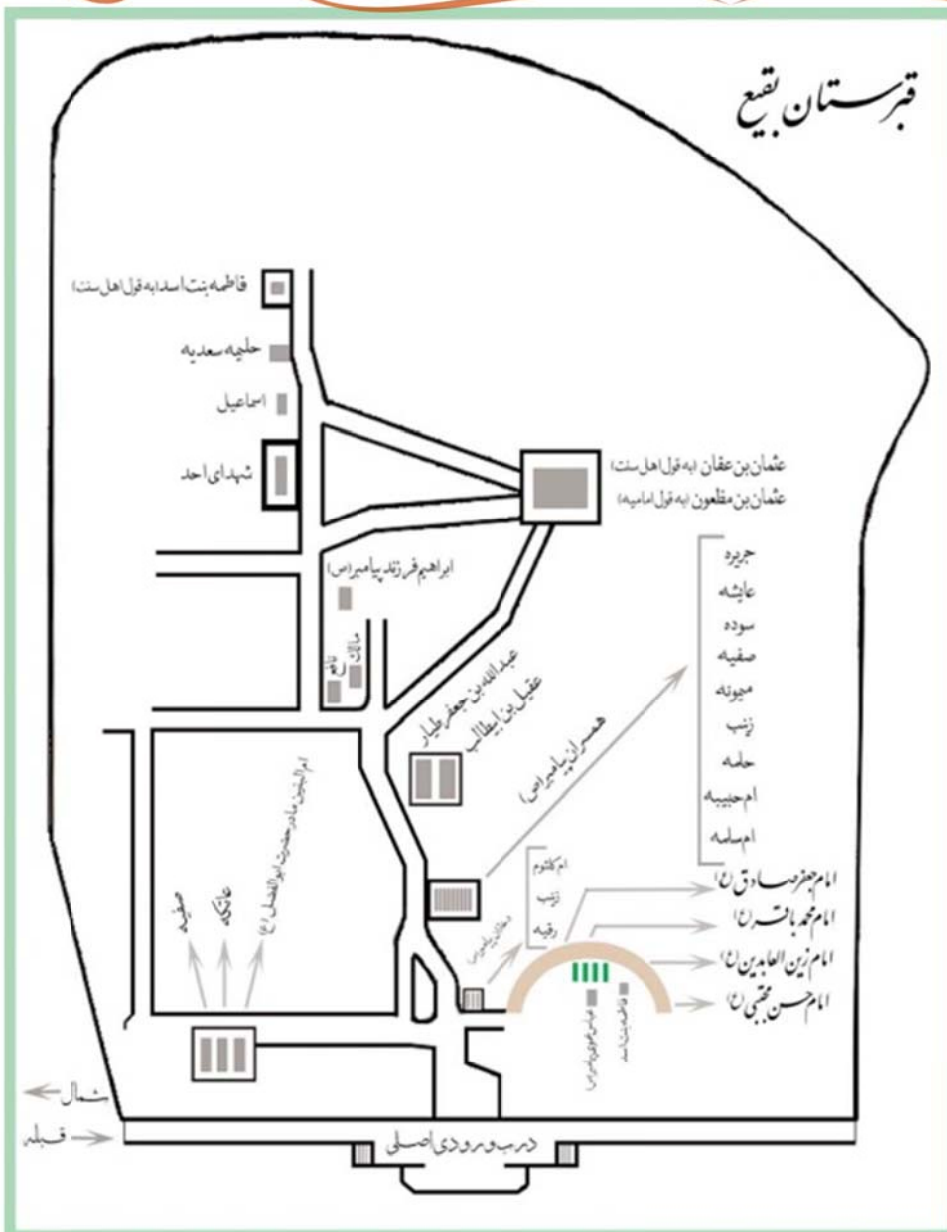
سلام ای پایتخت پادشاهی
سلام ای پایه عرش الهی
سلام ای سر در کاخ خدایی
حریم بارگاه کبریایی

خبر داری که با این شوق مدهوش
چه جانی را گرفتستی در آغوش

چه روحی قدسی اینجا آرمیده
چه روحانیتی در وی دمیده

در و پیکر همه آیات و الواح
شبستان ها عبادتگاه ارواح

چه شهری! جنت الماواست گویی
چه نخلی! سدره و طوبی است گویی

پاسخنامه سوالات مسابقه

ردیف	الف	ب	ج	د	ردیف	الف	ب	ج	د
۱					۱۱				
۲					۱۲				
۳					۱۳				
۴					۱۴				
۵					۱۵				
۶					۱۶				
۷					۱۷				
۸					۱۸				
۹					۱۹				
۱۰					۲۰				

نام و نام خانوادگی:

شماره ردیف زائر:

مسابقه

۱۸- حجة الوداع در چه سالی روی داد؟

(الف) سال ۱۰ هجری (ب) سال ۱۱ هجری

(ج) سال ۱۲ هجری (د) سال ۵ هجری

۱۹- به کدام قسمت از مسجد النبی، روضه گفته می شود؟

(الف) میان قبر پیامبر و منبر (ب) میان قبر پیامبر و محراب

(ج) میان قبر پیامبر و ستون ابولبابه (د) هیچکدام

۲۰- کدامیک از پسران حضرت محمد (ص) در بقیع دفن است؟

(الف) قاسم (ب) ابراهیم (ج) هردومورد (د) هیچکدام

مسجد النبی

شکل، ظاهر و مساحت مسجدالنبی به عنوان نخستین مسجد مسلمانان که زمانی پیامبر(ص) با دستان خود بنا کرده بودند، در طول تاریخ دچار تغییر و تحولات زیادی شده است.

امروز مسجدی را به عنوان مسجدالنبی می‌شناسیم که دارای ظاهری بسیار زیبا و معماری غنی اسلامی است که هفت باب اصلی و در مجموع ۸۱ ورودی دارد. بیشتر مورخان معتقدند؛ در بنای اولیه، مساحت مسجدالنبی حدود ۱۰۶۰ متر مربع بوده است؛ اما پس از بازگشت رسول خدا از غزوه خیبر در سال هفت هجری قمری، به دلیل افزایش تعداد مسلمانان، به مساحت مسجد افزوده شد و طول و عرض آن هر یک نزدیک به یک‌صد ذرع افزایش یافت و مساحت آن به ۲۴۷۵ متر مربع رسید. نخستین اقدام رسول خدا (ص) در مدینه منوره ساخت این مسجد بود. پیش از آن در قبا نیز مسجدی به دست آن حضرت و اصحاب بزرگوارشان ساخته شده بود که چنین اقدامی از اهمیت نقش مسجد در اسلام نشان دارد. این مکان، شریف‌ترین مسجد پس از مسجدالحرام است. رسول

خدا(ص) درباره نماز خواندن در این مسجد فرمودند: «نماز در مسجد من، نزد خداوند برابر با ۱۰ هزار نماز در مساجد دیگر است، جز مسجدالحرام که نماز در آن برابر با ۱۰۰ هزار نماز است.»

مساحت مسجدالنبی در زمان های مختلفی از جمله: در زمان خلیفه دوم، عثمان بن عفان، ولید بن عبدالملک، در عصر مهدی عباسی و در دوران عثمانی (سلطان عبدالمجید عثمانی) وسعت یافته است. به دنبال روی کار آمدن آل سعود، در دو مرحله توسعه، ۸۸ هزار و ۲۴ متر به مساحت کل مسجدالنبی افزوده شد که بیش از ۱۶۷ هزار نمازگزار را در خود جای می‌دهد. با توسعه اطراف حرم، هزاران نفر دیگر به ظرفیت نمازگزاران افزوده شده است. آنچه از آثار و اسامی امامان شیعه، خلفا و برخی صحابه بر کتیبه‌های مسجدالنبی به چشم می‌خورد، یادگاری از سلاطین عثمانی است که میان فرق اسلامی جمع شده است.

بخش های مختلف مسجد النبی

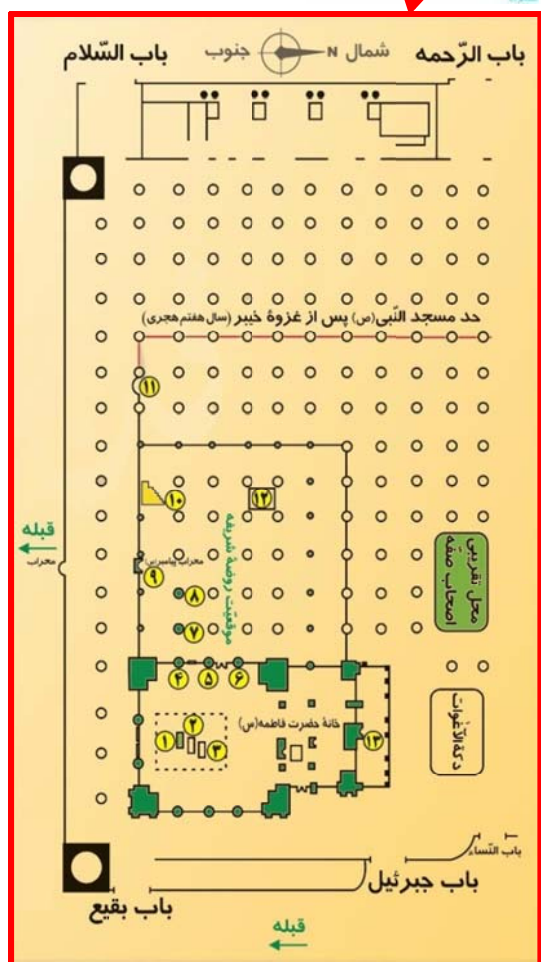
روضه شریف: در ناحیه جنوب شرقی (رو به سمت قبله) قرار دارد و به نام روضه مطهر شناخته می‌شود. این قسمت فضیلت زیادی دارد و در حدیثی از رسول خدا (ص) به

عنوان باغی از باغ‌های بهشت معرفی شده است. در محدوده روضه مطهره، سه مکان مقدس دیگر نیز وجود دارد که عبارتند از مرقد مطهر پیامبر(ص)، منبر و محراب.

در کناره شرقی مسجد، رسول خدا (ص) حجره‌هایی برای زندگی همسران خود ساخته بودند که تا نزدیک ۹۰ سال پس از رحلت آن حضرت نیز سرپا بود. ابتدا حجره‌ای برای سوده، پس از آن برای عایشه و در امتداد آن حجره‌ای برای حضرت فاطمه (س) ساخته شد.

منبر: یکی از مکان‌های مقدس در مسجد، محل منبر رسول خدا (ص) است. در روایات آمده است که پیامبر در آغاز با تکیه بر درخت خرما، به ایراد خطبه می‌پرداخت (که به ستون حنانه معروف است). یکی از اصحاب پیشنهاد ساختن منبری را داد تا رسول خدا (ص) روی آن بنشیند تا هم مردم او را ببینند و هم آن حضرت از ایستادن خسته نشود. این منبر دارای سه پله بوده است. منبر رسول خدا (ص) هشت بار نوسازی شده. منبری که در حال حاضر وجود دارد، منبری است که سلطان مراد عثمانی در سال ۹۹۹ هجری قمری دستور ساخت و نصب آن را داد.

موقعیت مسجد النبی (ص) و روضه مطهره

محراب: محراب در محلی ساخته شده است که رسول خدا (ص) در آنجا نماز می‌گزارد و در این که محل نماز آن حضرت همین محراب فعلی است، تردیدی نیست.

صفه: صفه نام مکانی است که گروهی از مهاجران مسلمان بی‌سرپناه در سال‌های اولیه‌ی هجرت در آنجا سکونت داشتند. زمینی که به آن‌ها اختصاص داده شده بود حدود ۹۶ متر مساحت داشت و مسقف بود و گفته‌اند در میان باب جبرئیل و باب النساء قرار داشت. افرادی مانند بلال، ابوذر، مقداد، حذیفه و... از اصحاب صفه بودند.

مقام جبرئیل: این محل به خاطر این به عنوان مقام جبرئیل شناخته شد که این فرشته‌ی مقرب الهی از آنجا بر رسول خدا (ص) وارد می‌شد و به خدمت آن حضرت می‌رسید، این محل اکنون داخل حجره‌ی شریفه قرار دارد و قابل دسترسی نیست.

ستون‌های مسجد النبی

اکنون نزدیک به ۷۰۶ ستون در مسجد وجود دارد. ستون‌هایی که در محل قدیمی مسجد، در قسمت جنوبی آن قرار دارد، و اکنون با رنگ سفید از بقیه ستون‌ها مشخص شده است از ستون‌های هشتگانه‌ی اولیه مسجد است، از این ستون‌ها هشتگانه، خاطرات ویژه‌ای باقی مانده که سبب تقدس آن شده است. برخی از آن‌ها عبارتند از:

ستون مخرس: علی بن ابیطالب (ع) در کنار این ستون می‌ایستاد و از رسول خدا (ص) محافظت می‌کرد. استوانه‌ی محرس را به نام استوانه‌ی علی بن ابیطالب نیز می‌شناسند.

ستون توبه (ابولبابه): ابولبابه پس از کاری که به سود یهودیان بنی‌قریظه از او سر زد، در عذاب وجدان قرار گرفت و به منظور توبه و تنبیه خویش، خود را به ستون بست و افزون بر ۱۰ شبانه روز بر آن حال باقی ماند و تنها در اوقات نماز و هنگام قضای حاجت، دخترش او را از ستون می‌گشود تا این‌که بر پیامبر خدا (ص) در مورد پذیرش توبه‌ی ابولبابه وحی نازل شد. آن حضرت به مسجد آمد و او را از ستون باز کرد. نماز و توبه در کنار این ستون فضیلت دارد..

اگر گم شدیم چه کنیم؟

آیا می دانید اگر، گم شدید و یا مسیر را نمی شناختید باید چه کارهایی را انجام دهید؟

در صورتیکه در حرم یا خیابان ها و مناطق اطراف حرم و اقامتگاهها و بازار و یا در عرفات و مشعر و منا احساس کردید که مسیر را نمی شناسید موارد زیر را رعایت و اجرا نمایید:

۱- نگران و مشوش نشوید. آرامش و خونسردی خود را حفظ کنید.

۲- اندکی در جای مناسب توقف نمایید. از ادامه مسیرها بطور ناشناخته و بی هدف خودداری فرمائید.

۳- بدنبال علایم و نشانه های امدادگران، که در جلسات آموزشی تشریح گردیده، باشید.

۴- در مسجدالحرام خود را زیر لامپ سبز رنگ و یا تابلو مشکی رنگ بزرگ با نوشته باب ملک عبدالعزیز و یا تابلوی بزرگ زرد رنگ با نوشته باب ملک فهد که در اطراف کعبه هستند برسانید و قطعاً امدادگران ایرانی را لباس مشخص پیدا خواهید کرد و یا اگر از مسجدالحرام خارج شده اید بدنبال امدادگران گشت سیار بگردید و یا از مسئولان واحد حمل و نقل درون شهری کمک بخواهید.

۵- به رهگذران و ناآشنایان اعتماد نکنید.

۶- خودروی ناشناس سوار نشوید.

۷- به اولین کاروان ایرانی که مشاهده کردید، ملحق شوید و راهنمایی بخواهید.

۸- شماره تلفن ۸۰۰۱۱۶۰۰۵۵ رایگان در مکه مکرمه و شماره تلفن ۸۰۰۱۱۶۰۰۵۴ رایگان در مدینه تماس و موقعیت خودتان را اطلاع دهید.

توصیه

عید سعید
مبارک

ستون وفود: یکی از کارهای روزانه‌ی رسول خدا (ص) ملاقات با سران قبایل بود. محل این ملاقات در کنار ستونی از ستون‌های مسجد بود که بعدها به نام «اسطوان الوفود» معروف شد و اکنون نیز به همین نام شناخته می‌شود.

ستون سریر: محلی است که پیامبر تختی از شاخه‌های خرما را در کنار آن می‌گذاشت و روی آن به استراحت می‌پرداخت

ستون مهاجرین (قرعه): مهاجران مکه در کنار این ستون، نماز می‌گزاردند و می‌نشستند. این ستون به نام عایشه نیز شناخته می‌شود زیرا از عایشه نقل شده است که اگر مردم فضیلت نماز در کنار این ستون را می‌دانستند بر سر آمدن کتار آن قرعه می‌زدند و به همین دلیل به آن ستون قرعه هم گفته شده است.

ستون تهجد: در روایت است که پیامبر (ص) شب هنگام که مردم، مسجد را به سوی خانه‌هایشان ترک می‌کردند، حصیری در کنار این ستون می‌گستراندند و به تهجد و نماز شب می‌پرداخت و به همین مناسبت به این اسم معروف شد.

ستون مربعة القبر: این استوانه که به آن مقام جبرئیل نیز می‌گویند، چسبیده به ضلع شمالی ضریح مطهر است و در خانه‌ی حضرت فاطمه (س) از آنجا گشوده می‌شد. این همان دری است که به روایت ابن عباس، پیامبر خدا (ص) هر روز پنج بار در وقت نمازهای پنجگانه، به مدت نه ماه کنار آن در می‌ایستاد و ایه تطهیر را می‌خواندند.

ستون مخلقه (حنانه): رسول خدا در آغاز بر تنه‌ی درخت خرمایی تکیه می‌کردند و خطبه می‌خواندند. نوشته‌اند؛ زمانی که برای آن حضرت منبر ساخته شد از این درخت ناله‌ای برخاست شبیه ناله‌ی شتر ماده‌ای که از بچه‌ی خود جدا شده است، از این رو این ستون را، ستون حنانه نامیده‌اند. ستون مخلقه در محل همان تنه‌ی نخل نصب شده است.

درهای مسجد النبی

اما درباره درهای نخستین مسجدالنبی (ص) در منابع تاریخی چنین ذکر شده است؛ زمانی که مسجدالنبی ساخته شد، سه در برای ورود و خروج داشت؛ اما در سال سوم هجرت به دستور پیامبر (ص) همه‌ی درهای خانه‌ها به جز در خانه‌ی علی (ع) به مسجد بسته شد.

باب جبرئیل: این در محل ورود رسول خدا (ص) بوده است. همچنین پیامبر (ص) در ورودی این باب با جبرئیل ملاقات کرده است.

باب الرحمه: نامگذاری این در، برگرفته از حدیث رسول خدا (ص) است. ایشان به درخواست شخصی که از این در وارد شده بود از خداوند طلب نزول باران کردند و پس از هفت روز نیز طبق درخواست همان شخص تقاضای قطع باران کردند

باب السلام: این در از زمان بنای نخستین مسجد وجود داشته است.

باب النساء: این در اختصاص به رفت و آمد زن‌ها به مسجد داشته است.

باب البقیع: از درهای قدیمی مسجد است که روبه‌روی قبرستان بقیع قرار دارد.

آشنایی با برخی از اماکن مدینه

مسجد قبا: مسجد قبا اولین مسجدی است که توسط پیامبر (ص) بنا گردید. پیامبر اسلام (ص) پس از هجرت و هنگام رسیدن به مدینه، چند روزی در قبا بود. و در این ناحیه مسجدی بنا کرد و تنها دیواری از سنگ‌های حرّه بر گرد آن کشیده شد. ورود رسول خدا (صلی الله علیه وآله) را به قبا، دوشنبه، ۱۲ یا ۱۴ ربیع الأول نوشته‌اند.

کوه احد: احد نام مجموعه ای از کوههای بزرگ و کوچک در شمال مدینه است که حدود ۶ کیلومتر طول دارد و در فاصله ۵.۵ کیلومتری مسجد النبی واقع شده و جنگ احد در سال سوم هجری در دامنه این کوه هابوده است. در این جنگ حدود هفتاد نفر از مسلمانان از جمله حمزه عموی حضرت، به شهادت رسیدند و درس عبرتی برای مسلمانان شد تا بدانند در صورت تخلف از دستورات پیامبر و دنیاطلبی، خسارت خواهند دید.

مسجد قبلتین: این مسجد در ۳.۵ کیلومتری شمال غربی مسجد النبی واقع شده است. بنابر مشهور در نیمه ی رجب یا شعبان سال دوم هجری، جبرئیل به همراه حکم تغییر قبله بر حضرت نازل شد و حضرت ادامه نماز را به سمت مسجد الحرام خواندند. بعدها مکان نماز حضرت به مسجد تبدیل شد و نام آن را ذوقبلتین نهادند.

مسجد فتح: این مسجد از مساجد سبعة هفتگانه است و بر دامنه کوه واقع شده است. مسجد فتح بر روی کوهی قرار گرفته، که پشت آن کوه مسیر حفر خندق در جنگ احزاب بوده است. این کوه، به دلیل موقعیت خوبی که برای نظارت بر خندق و دشمن پشت خندق داشته، به عنوان محل استقرار رسول خدا (ص) در جنگ قرار داشت.

مسجد الاجابه: در سال های اخیر، در محاورات مردم به اشتباه و بدون توجه به پیشینه تاریخی اش، به عنوان «مسجد مباحله» معرفی گردیده و از این جهت که مراسم مباحله رسول خدا صلی الله علیه و آله با مسیحیان نجران، در این محل به وقوع پیوسته، مورد اهتمام خاص قرار می گیرد.

نام «الاجابه» برای این مسجد از آن روست که طبق نقل اهل سنت و بعضی از روایات شیعه، رسول خدا در این مسجد پس از نماز، سه دعا کرد: «اَمّت مرا با گرسنگی هلاک نکند، اَمّت مرا با غرق شدن هلاک نکند، و از میان امت من اختلاف و فتنه را بردارد.» و خدا دو دعای اول او را مستجاب کرده است.

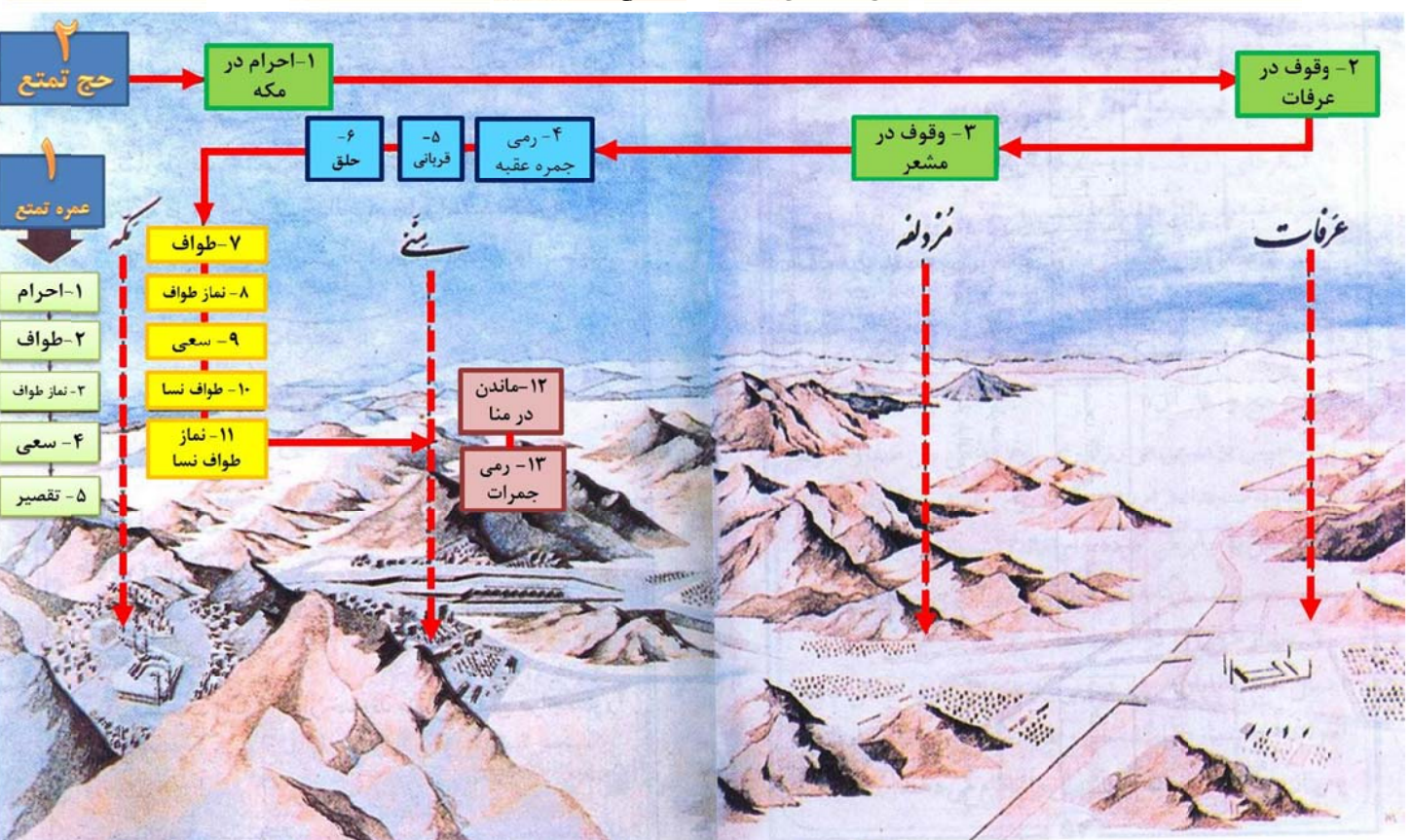

مسجد سلمان فارسی: مسجد سلمان از مساجد سبعة است و پس از مسجد فتح و در جنوب آن است. مساحت آن حدود ۴۰ متر می باشد.

مسجد جمعه: پس از مسجد «قبا»، این مسجد از جهت تاریخی، دومین مسجد مدینه است و آن را مسجد «وادی» و مسجد «عاتکه» نیز می گویند.

Khanban.blog.ir